

Список літератури:

1. Галузіна С.М. Аспекти підвищення ролі учетно-аналитической інформації в системі управління організацією : [монографія] / С.М. Галузіна. – СПб. : Знання, 2006. – 392 с.
2. Кузьминский А.Н. Проблемы организации и использования в управлении учетной и аналитической информации на уровне промышленных объединений и министерств. – К. : Вища школа, 1981. – 371 с.
3. Міжнародні стандарти контролю якості, аудиту, огляду, іншого надання впевненості та супутніх послуг. – К. : Міжнародна федерація бухгалтерів, Аудиторська палата України, 2014. – Ч. 1 – 988 с.
4. Пархоменко О.В. Інформаційно-аналітичне забезпечення процесу прийняття рішень в системі науково-технічної інформації : автореф. дис. ... к. е. н. : спец. 08.02.02 «Економіка та управління науково-технічним прогресом» / О.В. Пархоменко. – Київ, 2006. – 24 с.
5. BusinessDictionary.com [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://www.businessdictionary.com/definition/accounting.html>.

Гедз М. І.

Черкаський освітньо-науковий інститут
Університету банківського дела

СУЩНОСТЬ УЧЕТНО-АНАЛИТИЧЕСКОГО ОБЕСПЕЧЕНИЯ СИСТЕМЫ УПРАВЛЕНИЯ

Резюме

Исследована сутність учетно-аналитического забезпечення системи управління. Определены роль и влияние аудита на подготовку и качество учетно-аналитической информации в условиях экономического кризиса. Исследована аналогия понятий «учетно-аналитическое обеспечение» и «экзаунтинг».

Ключевые слова: аудит, учетно-аналитическое обеспечение, учетно-аналитическая информация, экзаунтинг.

Hedz M. I.

Cherkassy Educational and Scientific Institute
University of Banking

ESSENCE OF ACCOUNTING AND ANALYTICS IN A MANAGEMENT SYSTEM

Summary

The following article touches upon the role of audit in preparation of book-keeping and analytical provision of executive system and its influence on the quality of book-keeping and analytical information in terms of economic crisis. The essence of book-keeping and analytical provision of executive system is revealed. Similarities between «book-keeping and analytical maintenance» and «accounting» are studied.

Keywords: audit, book-keeping and analytical provision, book-keeping and analytical information, accounting.

УДК 658.15

Мардус Н. Ю.

Єлізарова Х. П.

Національний технічний університет
«Харківський національний політехнічний інститут»

ОСОБЛИВОСТІ ОБЛІКУ ДОХОДІВ І ВИТРАТ ПІДПРИЄМСТВА: ПРОБЛЕМИ ТА ШЛЯХИ ВДОСКОНАЛЕННЯ

Досліджено теоретичні і практичні підходи до обліку доходів і витрат вітчизняного підприємства та визначено підходи до формування фінансового результату підприємства. Розкрито сучасний стан і особливості обліку доходів, витрат, розглянуто порядок визначення фінансових результатів та формування прибутку підприємства, з'ясовано основні проблеми з цього напрямку. На основі отриманих результатах дослідження сформовано основні шляхи та перспективи вирішення проблем обліку витрат і доходів підприємства.

Ключові слова: витрати, дохід, фінансовий результат, прибуток, бухгалтерський облік.

Постановка проблеми. Ефективність діяльності господарюючих суб'єктів виражається у фінансових результатах їх діяльності. Результативним економічним підсумком господарської діяльності підприємства є його фінансовий результат (прибуток або збиток), виражений у вартісній (грошовій) формі.

Для підвищення якості звітної інформації існує необхідність узгодження термінології щодо конкретизації понять «дохід», «витрати» та «фінансовий результат», що дозволяє адаптувати користувачів інформації до показників фінансової звітності та

сприятиме об'єктивності відображення фінансових результатів господарюючого суб'єкта.

Для визначення фінансового результату в системі бухгалтерського обліку відбувається послідовне зіставлення доходів і витрат, що класифікуються за видами діяльності і, як наслідок, формують фінансові результати за відповідними видами діяльності. Від якості економічної інформації та підходів щодо її збору, обробки та використання залежить якість прийняття управлінських рішень.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Тема визначення доходів, витрат і формування фінансового результату діяльності підприємства є завжди актуальною і постійно обговорюється науковцями та практиками у сфері економіки та управління підприємством. У статті проведено аналіз різних підходів до розкриття понять «дохід», «витрати» та «фінансовий результат».

Проблеми організації обліку фінансових результатів (прибутку) розглядалися в працях відомих вчених-економістів. Дослідження фінансової діяльності, зокрема прибутку підприємства, на сучасному етапі є об'єктом уваги багатьох вчених. Їх досліджували в своїх роботах В.І. Аранчій, М. Дем'яненко, І.А. Бланк, В.Л. Корінев, М.Я. Коробов, П.І. Орлов, К.Я. Петрова, А. Турило, П.Н. Шуляк, Н. Шмиголь та багато інших дослідників.

Аналіз існуючих концепцій та парадигм підтверджує проблеми економічної термінології «дохід», «витрати» та «фінансові результати». Так, при дослідженні праць вчених з даного питання у дному випадку дохід трактується як чиста виручка від реалізації продукції (робіт, послуг), а в іншому – як прибуток.

Виділення невирішених раніше частин загальної проблеми. Процес визначення доходів, витрат підприємства і фінансових результатів формується в системі бухгалтерського обліку і є джерелом інформації для користувачів як внутрішніх, так і зовнішніх. Так, окремі показники та напрями аналізу на підприємстві базуються на інформації, що створена у системі бухгалтерського обліку, але різноплановість економічних понять призводить до ускладнення обліку, порушення єдиної аналітичної бази, проблем порівняльної оцінки господарських операцій. Таким чином, визначення показників фінансового результату (прибутковості тощо) втрачають свою аналітичну значущість, що стримує реалізацію обліково-аналітичних функцій у системі управління. Тому питання бухгалтерського обліку і аналізу фінансових результатів та контролю їх формування і відображення у обліку та звітності підприємств є досить актуальними і досліджуються як науковцями, так і практиками.

Мета статті полягає у дослідженні підходів до визначення понять «дохід», «витрати» та «фінансовий результат», дослідженні методичних аспектів обліку фінансових результатів та розробці практичних рекомендацій щодо його удосконалення з метою виключення протиріч у визначенні фінансового результату для підприємств і бухгалтерів під час формування і відображення його в бухгалтерському обліку.

Виклад основного матеріалу дослідження. Головною передумовою підвищення ефективності діяльності підприємств є розуміння сутності та вдосконалення обліку відображення фінансових результатів діяльності підприємств та прийняття ефективних управлінських рішень щодо подальшого їх розвитку.

В умовах ринкової економіки ефективність господарювання підприємств залежить від їх самостійного забезпечення ресурсами, необхідними для покриття витрат та отримання доходів. Ефективність діяльності підприємства ґрунтується перш за все на правильному визначенні витрат та тісній їхній ув'язці з доходом. Фінансово-господарська діяльність підприємства залежить від фінансового результату, що визначає розмір прибутку (якщо він позитивний).

Об'єктивна необхідність визначення доходів, витрат та фінансового результату підприємствами вимірюється економічними законами товарного виробництва і ведення діяльності на основі самофінансування з метою забезпечення на їх основі стабільної прибутковості.

У теоретичному та практичному аспектах бухгалтерського обліку доходу і витрат підприємств важливим питанням є об'єктивність донесеної інформації для потреб управління. Існує проблема забезпечення максимальної оперативності та достатньої аналітичності вихідної інформації про витрати й доходи підприємства.

Облікова інформація побудована з метою забезпечення потреби зовнішніх користувачів і є обмеженою для задоволення потреб управлінців (керівників, власників). Так, джерелом інформації для потреби зовнішніх і внутрішніх користувачів є фінансова звітність, яка формується на підставі обліково-аналітичної інформації з метою відображення фінансових результатів. Але інформація, що відображається у обліку, не завжди є інформативною для управління і контролю.

Облікова інформація повинна давати можливість управлінцям здійснювати аналіз і контроль ефективності діяльності підприємства, його структурних підрозділів.

Фінансовий результат (прибуток) залежить від галузі, обсягів виробництва, від витрат на виготовлення продукції і відіграє важливу роль в економіці підприємства.

Методологічні засади формування в бухгалтерському обліку інформації про фінансовий результат (прибуток) підприємства та його розкриття у фінансовій звітності викладені у П(С)БО 15 «Дохід», П(С)БО 16 «Витрати» та НП(С)БО 1 «Загальні вимоги до фінансової звітності» [1].

Відповідно до НП(С)БО 1 «Загальні вимоги до фінансової звітності», фінансові результати (прибуток) – це збільшення економічних вигод у вигляді надходжень активів або зменшення зобов'язань, які призводять до зростання власного капіталу (крім зростання власного капіталу за рахунок внесків учасників (власників) [1].

В сучасній економічній літературі існують різні трактування поняття «витрати». Розбіжності виникають у зв'язку з різними підходами до цієї категорії. Можемо навести ще безліч визначень поняття «витрати», але всі вони зводяться до того, що це важливий чинник діяльності будь-якого підприємства, який забезпечує виробництво і збут продукції [2].

У П(С)БО 16 «Витрати» категорія «витрати» визначається наступним чином: «Витрати – це зменшення економічних вигод у вигляді вибуття активів або збільшення зобов'язань, що призводить до зменшення власного капіталу підприємства (за винятком зменшення капіталу внаслідок його вилучення або розподілу між власниками) [1]. В стандарті викладена класифікація витрат з урахуванням їх поділу на прямі й непрямі, тобто за способом включення до собівартості продукції. Таке трактування відповідає вимогам міжнародних стандартів бухгалтерського обліку [1].

Зміст поняття «витрати» в бухгалтерському обліку пов'язане з визначенням фінансового результату – чистого прибутку або збитку за певний звітний період для складання фінансової звітності. Витрати визнаються витратами певного періоду одночасно з визнанням доходу, для отримання якого вони здійснені [1]. Витрати, які неможливо прямо пов'язати з доходом певного періоду, відображаються у складі витрат того звітного періоду, в якому вони були здійснені.

Що стосується визначення витрат з позицій податкового обліку, то у цьому випадку під витратами розуміють суму будь-яких витрат платника податку у грошовій, матеріальній або нематеріальній формах, здійснюваних для провадження господарської діяльності платника податку, в результаті яких від-

бувається зменшення економічних вигод у вигляді вибуття активів або збільшення зобов'язань, внаслідок чого відбувається зменшення власного капіталу крім змін капіталу за рахунок його вилучення або розподілу власником [3].

Для нашої економіки традиційним є законодавчо регламентований склад витрат, які включаються у собівартість продукції. На цьому підході базується податкова система [4].

Витрати визнаються витратами певного періоду одночасно з визнанням доходу, для отримання якого вони здійснені.

Витрати, які неможливо прямо пов'язати з доходом певного періоду, відображаються у складі витрат того звітного періоду, в якому вони були здійснені.

Для бухгалтерського обліку характерно здійснювати облік витрат за елементами з метою визначення всієї суми витрат підприємства, що складається із витрат різних видів.

Облік витрат здійснюється за місцями виникнення, за часом, у якому вони мали місце, центрами відповідальності по окремих ділянках підприємства та особах, що за них відповідають. За центрами відповідальності здійснюють аналітичне порівняння виявлених в обліку витрат із доходами відповідних дільниць (підрозділів) [3].

Облік витрат за об'єктами калькуляції здійснюють для обчислення собівартості продукції, а за наявності відомостей про ціну продажу – доходу від реалізації одиниці продукції [3]. Названі напрямки обліку витрат тісно пов'язані між собою, доповнюють один одного, створюючи єдине ціле.

Також, згідно П(С)БО 16 «Витрати» [1], витрати підприємства розподіляються на постійні та змінні.

Постійні загальновиробничі витрати відносяться до витрат на обслуговування і управління виробництвом, що залишаються незмінними (або майже незмінними) при зміні обсягу діяльності.

До змінних загальновиробничих витрат належать витрати на обслуговування і управління виробництвом (цехів, дільниць), що змінюються прямо (або майже прямо) пропорційно до зміни обсягу діяльності. Змінні загальновиробничі витрати розподіляються на кожен об'єкт витрат з використанням бази розподілу (годин праці, заробітної плати, обсягу діяльності, прямих витрат тощо), виходячи з фактичної потужності звітного періоду [1].

Таким чином, витрати розподіляються за напрямками обліку:

- для визначення всієї суми витрат підприємства, що складається із витрат різних видів;
- для калькуляції та оцінки собівартості виготовленої продукції;
- для планування та прийняття управлінських рішень;
- для здійснення процесу контролю та регулювання витратами.

Крім того, в кожному з перелічених вище трьох напрямків відбувається більша деталізація витрат в залежності від мети управління і згідно з потребами управлінського обліку.

Управлінський облік в частині витрат діяльності є продовженням, подальшим поглибленням, деталізацією даних фінансового обліку, коли розкривається вся ефективність технологій та організація діяльності, ефективність придбання ресурсів, прийняття технологічних та організаційних рішень тощо. Він будується суто для конкретного підприємства, виходячи з характеру його технологій і організаційної структури [3].

Інформаційна база управління витратами необхідна як керівництву конкретного підприємства, так

і його зовнішнім контрагентам, зацікавленим у найкращій фінансовій результативності функціонування даного об'єкта. Вона складається з нормативної, довідкової, облікової інформації, даних спеціальних досліджень тощо. Довідкова ж інформація допомагає проводити порівняльний аналіз ефективності управління витратами на конкретному підприємстві [3].

Таким чином, необхідність наявності оперативної облікової інформації з управління витратами є основою для прийняття дієвих управлінських рішень.

Дохід – це досить складна і суперечлива економічна категорія, що виконує різноманітні функції. З одного боку, доходи є елементом національного доходу країни, джерелом постійного зростання матеріального й духовного рівня життя суспільства й утворення фінансових ресурсів держав, з іншого – виступають як кінцевий результат роботи окремих підприємств, служать джерелом їхнього подальшого розвитку, поліпшення фінансово-господарської діяльності підприємства.

Згідно з П(С)БО 15 «Дохід», у обліку дохід визнається під час збільшення активу або зменшення зобов'язання, що зумовлює зростання власного капіталу (за винятком зростання капіталу за рахунок внесків учасників підприємства), за умови, що оцінка доходу може бути достовірно визначена.

Визнані доходи класифікуються в бухгалтерському обліку за такими групами:

- дохід (виручка) від реалізації продукції (товарів, робіт, послуг);
- чистий дохід від реалізації продукції (товарів, робіт, послуг);
- інші операційні доходи;
- фінансові доходи;
- інші доходи [1].

Визначення категорії «дохід» в М(С)БО 18 «Дохід» викладено наступним чином: «Це валове надходження економічних вигід протягом періоду, що виникає в ході звичайної діяльності суб'єкта господарювання, коли власний капітал зростає в результаті цього надходження, а не в результаті внесків учасників власного капіталу» [5].

У М(С)БО 18 «Дохід» зазначається, що сума доходу оцінюється за справедливою вартістю отриманої компенсації або компенсації, яка має бути отримана з урахуванням суми будь-якої торговельно-знижки чи знижки з обсягу, що надається підприємством. Дохід виражається в тій сумі грошових коштів чи їх еквівалентів, які були отримані або підлягають отриманню. Розглядається вплив відстрочки надходження грошових коштів або їх еквівалентів на справедливу вартість компенсації.

Основною перевагою визначення поняття «дохід» в національних положеннях порівняно з поняттям «дохід» в міжнародному обліку є відображення доходу як збільшення капіталу підприємства, але відмежування цього поняття від внесків власників майна підприємства.

На практиці остаточно невирішеною проблемою є момент визнання доходу. Вибір їх впливає на фінансові результати діяльності підприємств і на величину прибутку. Метод визначення доходів і витрат повинен забезпечити найбільш оптимальне і точне відображення доходів у покупця і витрат у продавця товарів. Від вибору методу визначення доходів і витрат залежить і порядок ведення бухгалтерського обліку на підприємствах [6].

Звісно, дохід є джерелом формування прибутку, що забезпечує самофінансування діяльності підприємства. Прибуток підприємства, у свою чергу, є джерелом податкових платежів і забезпечує виконання зобов'язань підприємства перед державою [7].

Дослідивши існуючі концепції з визнання доходу підприємства і управління їм підтверджу-

ється позиція доходу як джерела забезпечення фінансування підприємства.

Таким чином, можна виділити основні критерії з обліку доходу для потреб управління підприємством:

– дохід виникає і відображається в обліку під час збільшення активу або зменшення зобов'язання, що зумовлює зростання власного капіталу;

– визнані доходи класифікуються в бухгалтерському обліку, що зручно для потреб управління;

– дохід підприємства є джерелом покриття усіх поточних витрат, пов'язаних із виробничо-фінансовою діяльністю, і забезпечує поточну діяльність підприємства;

– дохід є джерелом формування прибутку, що забезпечує самофінансування діяльності підприємства у майбутньому.

Визначені критерії характеризуються тим, що в даний час для підприємств найбільш важливою є величина доходу, який залишається в його розпорядженні, оскільки саме від цього залежить економічний розвиток підприємства [7].

Проведені дослідження свідчать, що дохід і витрати підприємства групуються за видами діяльності та їх обліковою систематизацією.

На основі вищезазначеного визначено, що раціональна та ефективна організація бухгалтерського обліку доходів, витрат і фінансового результату підприємства залежить від обраної облікової політики, що сприяє об'єктивному відображенню інформації про господарюючий суб'єкт у фінансовій звітності.

В процесі дослідження встановлено, що сучасний стан бухгалтерського обліку не дає можливості отримати доступну інформацію про фінансові результати підприємства. Це пов'язано з відсутністю диференціації витрат і доходів за певними

ознаками відповідно до потреб інформаційного забезпечення системи управління, тому рекомендовано формувати облікову інформаційну базу з урахуванням аналітичних досліджень, що дозволяє підвищити оперативність обробки інформації і прийняття управлінських рішень.

Велике значення при організації обліку доходів і витрат має науково обґрунтована їх класифікація, адаптована під галузь, об'єми виробництва, види продукції, облікову політику тощо.

Бухгалтерська звітність підприємства повинна задовольняти потреби користувачів з урахуванням їх конкретних інформаційних потреб. Ведення та складання фінансової звітності підприємства є вихідною для побудови управлінського обліку доходів і витрат.

Раціональність управлінських рішень залежить від спроможності правильно формувати та ефективно обробляти і використовувати облікову інформацію. Отже, звітність повинна бути адаптована до запитів учасників ринку.

Висновки. Таким чином, доходи та витрати являють собою найважливішу складову діяльності підприємства, що формують його фінансовий результат. Чітке визначення доходів і витрат у аналітичному обліку і розумна їх класифікація та формування прибутку підприємства підвищують ефективність прийняття управлінських рішень.

В результаті дослідження обґрунтовано необхідність удосконалення обліку доходів, витрат і фінансових результатів з метою інформаційного забезпечення потреб різних користувачів. Це дозволяє систематизувати облікову інформацію та підвищити оперативність обліку для потреб управління і контролю.

Список літератури:

1. Положення (стандарт) бухгалтерського обліку [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://www.nibu.factor.ua/ukr/info/instrbuh/npsbu1/>.
2. Мельник Л.Г. Економіка підприємства / Л.Г. Мельник, О.І. Корінцева. – Суми : Університетська книга, 2004. – 421 с.
3. Грінченко А.В. Розмежування понять «витрати», «затрати», «видатки» та «втрати» / А.В. Грінченко // Економічний форум. – 2012. – № 3.
4. Романків І.Я. Особливості бухгалтерського обліку і економічного контролю витрат виробництва / І.Я. Романків // Інноваційна економіка. – 2013. – № 10. – С. 141–147.
5. Міжнародний стандарт бухгалтерського обліку 18 (МСБО 18) «Дохід» [Електронний ресурс]. – Режим доступу : http://zakon1.rada.gov.ua/laws/show/929_025.
6. Нагайчук В.В. Доходи і витрати підприємства як об'єкт контролю / В.В. Нагайчук // Науковий вісник Херсонського державного університету. – 2014. – Вип.6. – Ч. 5. – С. 37–40.
7. Подолячук О.А. Удосконалення обліку доходів для забезпечення потреб різних користувачів / О.А. Подолячук, Л.В. Гуцаленко // Облік і фінанси АПК. – 2007. – № 6–7. – С. 99–102.

Мардус Н. Ю.

Елизарова К. П.

Национальный технический университет

«Харьковский национальный политехнический институт»

ОСОБЕННОСТИ УЧЕТА ДОХОДОВ И РАСХОДОВ ПРЕДПРИЯТИЯ: ПРОБЛЕМЫ И ПУТИ СОВЕРШЕНСТВОВАНИЯ

Резюме

Исследованы теоретические и практические подходы к учету доходов и затрат отечественного предприятия и определены подходы к формированию финансового результата предприятия. Раскрыто современное состояние и особенности учета доходов, расходов, порядок определения финансовых результатов предприятия и формирования прибыли, выявлены основные проблемы в этом направлении. На основе полученных результатов исследования сформированы основные пути перспективного решения проблем учета расходов и доходов предприятия.

Ключевые слова: расходы, доход, финансовый результат, прибыль, бухгалтерский учет.

Mardus N. Iu.
Ielizarova Kh. P.
National Technical University
«Kharkov National Polytechnic Institute»

FEATURES REVENUE AND EXPENSES ENTERPRISE: PROBLEMS AND IMPROVEMENT

Summary

In the article the theoretical and practical approaches to accounting for income and expenditure of domestic enterprises are investigated and the approaches to the formation of financial results are identified. The article describes the present state and especially of income and consumption, the procedure of determining the financial results and the formation of profits, major problems in this direction are revealed. Based on the results of the study the main ways of perspective solving of problems of cost accounting and enterprise income were formed.

Keywords: costs, revenue, financial result, income, accounting.

УДК 657.1.012

Усатенко О. В.
ДВНЗ «Національний гірничий університет»

КЛАСИФІКАЦІЯ РИЗИКОВИХ ІННОВАЦІЙНИХ ПРОЕКТІВ ДЛЯ РОЗВИТКУ ТЕОРЕТИКО-МЕТОДОЛОГІЧНИХ АСПЕКТІВ БУХГАЛТЕРСЬКОГО ОБЛІКУ ВЕНЧУРНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ

Визначено головний об'єкт бухгалтерського обліку інновацій – інноваційний проект, реалізація якого на венчурному підприємстві додає йому рису ризиковості. Доведено, що для розвитку теоретико-методологічних аспектів бухгалтерського обліку венчурної діяльності системі бухгалтерського обліку венчурного підприємства необхідна класифікація саме ризикових інноваційних проектів. Досліджено види та системи класифікації інноваційних ризикових проектів за різними ознаками.

Ключові слова: інновації, ризиковий інноваційний проект, бухгалтерський облік, класифікація, венчурне підприємство.

Постановка проблеми. Бухгалтерський облік є основним засобом забезпечення інформацією процесу прийняття управлінських рішень стосовно ризикового інноваційного проекту на венчурному підприємстві. Дієва система бухгалтерського обліку повинна забезпечувати безперервний процес фіксації первинної інформації про господарські операції, групування даних за певними ознаками, напрямками, періодами, надання оперативної, достовірної та своєчасної інформації про весь ланцюг послідовних складових процесу впровадження та реалізації ризикового інноваційного проекту на венчурному підприємстві. Для розвитку теоретико-методологічних аспектів бухгалтерського обліку венчурної діяльності, системі бухгалтерського обліку венчурного підприємства необхідна класифікація саме ризикових інноваційних проектів.

Таким чином, загальна проблема, якій присвячено дослідження, полягає у розробці системи класифікації ризикових інноваційних проектів. З цією проблемою пов'язане важливе науково-практичне завдання – використовуючи теоретичні концепції класифікації інновацій, визначити класифікацію саме ризикових інноваційних проектів венчурних підприємств.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Дослідженню інновацій, їх видам присвячено роботи відомих закордонних та вітчизняних науковців: В.А. Іванова [1], С.М. Ілляшенко [2], Н.В. Краснокутської [3], П.П. Микитюка [4], Р.С. Косіка [5], А.І. Пригожина [6], П.С. Харіва [7], М. Хучек [8], Й. Шумпетера [9], В. Дійжна [10], Ж. Меньша [11] та ін. Проведений аналіз їх праць показує, що розвиток інновацій призвів до виникнення розгалуженої системи їх класифікації. Різні науковці подають власне бачення класифікації і виділяють свої ознаки для неї. Аналіз наукових та нормативно-правових

джерел виявив, що сьогодні немає єдиного підходу до класифікації інновацій, що значно ускладнює можливість ідентифікації інновацій на підприємстві.

Виділення невирішених раніше частин загальної проблеми. Головним об'єктом бухгалтерського обліку інновацій та їх складовою частиною є інноваційний проект, реалізація якого на венчурному підприємстві додає йому рису ризиковості. Тому для системи бухгалтерського обліку венчурного підприємства необхідна класифікація саме ризикових інноваційних проектів.

Мета статті полягає у розробці системи класифікації ризикових інноваційних проектів венчурних підприємств. Ця класифікація надає можливість конкретизувати напрями інноваційного проекту венчурного підприємства, комплексно оцінювати його результативність, формувати економічні механізми, а також організувати систему бухгалтерського обліку відповідно до способу реалізації ризикового інноваційного проекту на ринку та його типу.

Виклад основного матеріалу дослідження. Більшість вчених, класифікуючи ризикові інноваційні проекти, класифікують їх за інноваційними ознаками, нехтуючи ризиковою компонентою, яка є невід'ємним атрибутом проекту і яка супроводжує його на всіх стадіях. Планування та реалізація інноваційних проектів відбуваються в умовах невизначеності, що породжується зміною внутрішнього та зовнішнього середовища. Під невизначеністю розуміють відсутність повної та достовірної інформації про умови реалізації проекту. Професор З.В. Гуцайлюк акцентує увагу на тому, що «сама нестача інформації є причиною виникнення ризиків. А остання на рівні підприємств практично повністю формується у системі бухгалтерського обліку» [12, с. 10]. В умовах сьогодення процес